Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

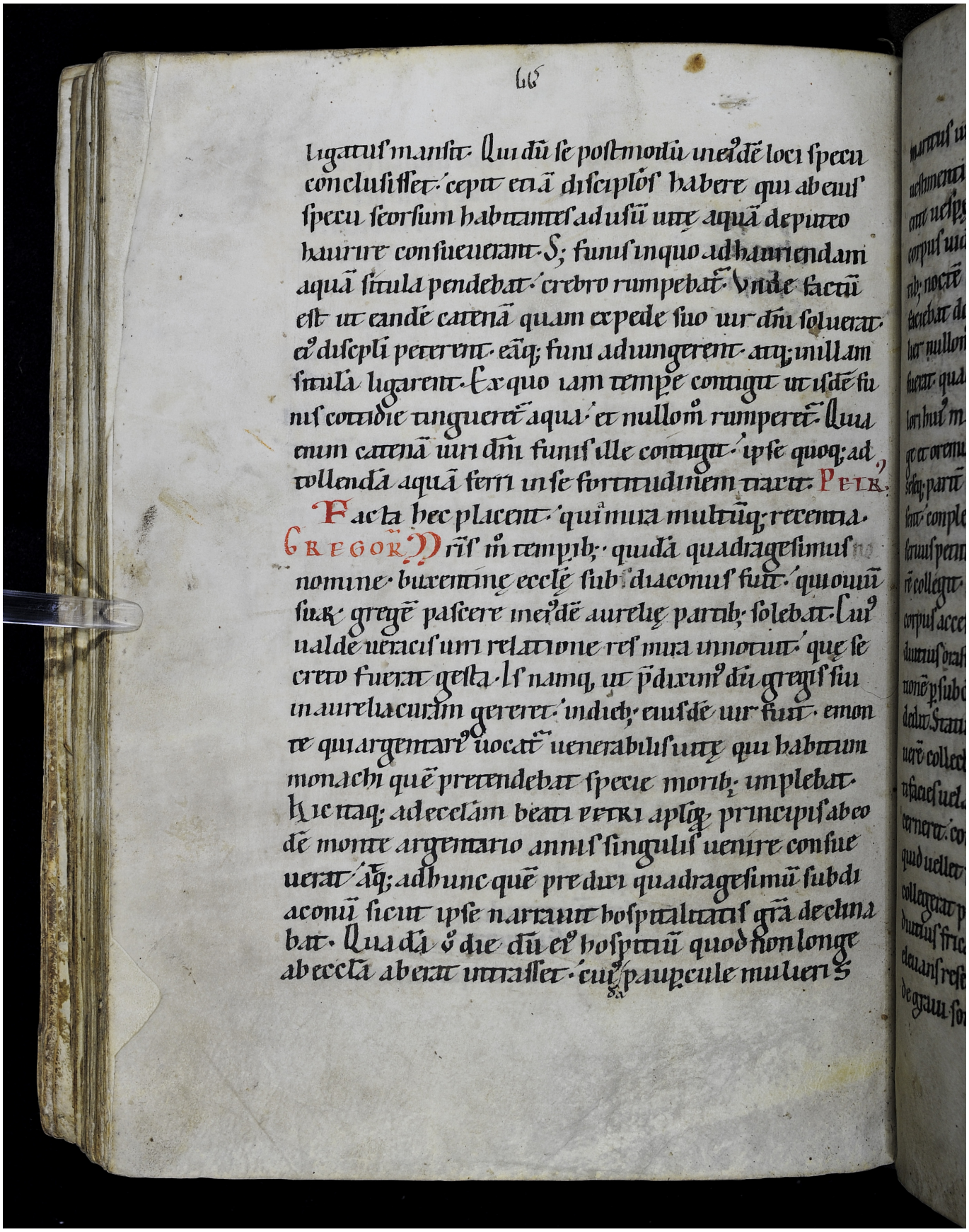

ligatus manſit. Qui dū ſe poſtmodū ineꝰ dē loci ſpecu
concluſiſſet. cepit eū diſciplos habere qui ab eius
ſpecu ſeorſum habitantes ad uſū utre aquā de puteo
haurire conſueuerant. S; funis in quo ad hauriendam
aquā ſitula pendebat. crebro rumpebat. Vnde factū
eſt ut eandē catenā quam expede ſuo uir dñi ſoluerat.
eꝰ diſcipli peterent. eāq; funi adiungerent. atq; illam
ſitulā ligarent. Ex quo iam tempe contigit ut uſdē fu
nis cotidie tangueret aquā. et nullom rumperet. Quā
enim catenā uiri dñi funis ille contigit. ipſe quoq; ad
tollendā aquā ferri in ſe fortitudinem traxit. PETR.

Facta hec placent. quā mira multūq; recentia.
GREGOR. rīſ in tēpib;. quidā quadrageſimus no
nomine. buxentine eccle ſubdiaconus fuit. qui ouiū
ſuaꝝ gregē paſcere ineꝰ dē aureliē parib; ſolebat. Cui
ualde ueraciſſimi relatione reſ mira innotuit. que ſe
creto fuerat geſta. Is namq; ut p̄dixim⁹ dū gregis ſui
in aureliacurim gereret. indies. eiuſdē uir fuit. emon
te qui argemari⁹ uocat uenerabiliſ uirtute qui habitum
monachi quē pretendebat ſpecie moribꝰ implebat.
Hic itaq; ad eccl̄am beati petri aplōꝝ principis abeo
dē monte argemario annis ſingulis uenire conſue
uerat. āq; ad hunc quē p̄dixi quadrageſimū ſubdi
aconū ſicut ipſe narrauit hoſpitalitatis grā declina
bat. Quadā die dū eꝰ hoſpitiū quod non longe
ab eccl̄a aberat intraſſet. cuiꝰ paupcule mulieris